

MYTHBUSTER

KAMPEN MOD ALVORLIG OG ORGANISERET KRIMINALITET: INTERNATIONALT SAMARBEJDE ELLER LOKALE TILGANGE?

Organiseret kriminalitet er et lidt forvirrende begreb. Afhængigt af hvem du spørger, betyder det forskellige ting. Dette afspejles i den europæiske kriminalpolitik, hvor definitionerne ikke altid var klare, og prioriteringerne har været vekslende. Det, der står klart, er, at organiseret kriminalitet er blevet næsten synonymt med alvorlig international kriminalitet. Dette kan give anledning til at mene, at organiseret kriminalitet er noget, der bør håndteres af strategiske aktører på højt niveau. Organiseret kriminalitet er dog også indlejret lokalt og har lokal indflydelse. Lokale forebyggende eksperter og politifolk har også vigtige roller at spille i forebyggelsen af og bekæmpelsen af organiseret kriminalitet.

ORGANISERET KRIMINALITET, ALVORLIG KRIMINALITET, INTERNATIONAL KRIMINALITET

Organiseret kriminalitet er et nøglebegreb i kriminalpolitik og kriminalitetsforebyggelse, men det er ikke altid klart, hvad der præcist er organiseret kriminalitet. På den internationale arena har mange centrale institutioner og dokumenter en eller flere kvalifikationer, som enten forklarer ordet organiseret eller indsnævrer det. På globalt plan er der FN's konvention mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet.¹ På EU-plan har vi længe været tilfreds med begrebet "organiseret kriminalitet", som det ses i en handlingsplan til bekæmpelse af organiseret kriminalitet (1997²), Rådets rammeafgørelse om organiseret kriminalitet³ og regelmæssige situationsrapporter om organiseret kriminalitet, der er udarbejdet af medlemsstater (fra 1994), som i 2006 blev omdannet til Europols trusselvurdering vedrørende organiseret kriminalitet (OCTA).

For omkring et årti siden begyndte EU også at tilføje præcisioner, nemlig "alvorlig" og "international". I 2010 blev EU's politikcyklus til at tackle organiseret og alvorlig international kriminalitet vedtaget.⁴ Fra 2013 blev Europols OCTA'er erstattet af trusselvurdering af alvorlig og organiseret kriminalitet (SOCTA).⁵ Rådet fremmer den "administrative tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af alvorlig og organiseret kriminalitet" og etablerede et netværk for den.⁶ Europa-Kommissionen afslørede for nylig sin strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som understreger den "grænseoverskridende og internationale dimension af organiseret kriminalitet", og fastslår, at "organiseret kriminalitet er en international virksomhed" og taler om flere "alvorlige forbrydelser".⁷ Alt i alt er organiseret kriminalitet ofte forbundet med eller endda sammenblandet med alvorlig kriminalitet og international kriminalitet.

Men hvad er organiseret, alvorlig og international kriminalitet? Udtrykket "organiseret kriminalitet" betragtes nogle gange som vagt og uproduktivt.⁸ Dette skyldes i høj grad, at organiseret kriminalitet kan referere til både *hvem*, det vil sige de kriminelle organisationer, og *hvad*, det vil sige de typer kriminalitet og modus operandi, der er typiske for visse kriminelle fænomener.⁹

Alligevel blev skiftet i retning af alvorlig kriminalitet i EU's politik godt modtaget. Alvorlig kriminalitet defineres ikke ud fra organisationen eller aktiviteten, men ud fra den skade, forbrydelsen forårsager.¹⁰ Det centrale spørgsmål bliver, om en forbrydelse er alvorlig nok til at blive behandlet på et overnationalt niveau. Med Europols ord: "Alvorlig kriminalitet refererer til kriminel aktivitet, der anses for at være værd at rapportere om, og som ikke opfylder OCG-definitionen [organiseret kriminalitetsgruppe] som er fastsat i 2008-rammeafgørelsen. *De facto* handler det også om enlige aktører og individuelle handlinger."¹¹ Dette afspejler, at mange alvorlige forbrydelser begås af kriminelle, der ikke er organiserede.¹² Seksuelt misbrug af børn begået af en kendt af ofret er et eksempel på en forbrydelse, der åbenlyst er alvorlig, men ikke nødvendigvis organiseret. Mere end tyve alvorlige kriminalitetsfænomener ud over organiseret kriminalitet falder nu under Europols kompetenceområde, når der er et internationalt aspekt af dem.¹³

Endelig er international kriminalitet måske helt så enkel, som den ser ud til at være. Ligesom organiseret kriminalitet kan det referere til både den kriminelle aktivitet og den kriminelle gruppe. Vi kan tale om international kriminalitet, når den kriminelle handling strækker sig over eller involverer handlinger i mere end ét land. Sådan er det i tilfælde af ulovlig handel med varer eller personer på tværs af grænserne. Vi kan også tale om international kriminalitet, når en kriminel gruppe består af medlemmer fra flere lande. Mens nogle organiserede kriminelle grupper består af medlemmer med samme nationalitet (enten indenlandske eller udenlandske), arbejder andre kriminelle sædvanligvis sammen med folk fra andre nationaliteter. I EU's strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 refererer international kriminalitet til begge dele.¹⁴

Michael Levi: "Organiseret kriminalitet kan betyde alt fra store italienske syndikater i pressede jakkesæt eller siciliansk bondedragt til tre meget skummelt udseende indbrudstve med en vinduespuddservirksomhed, hvor de har hver sin rolle, én holder vagt, en anden er indbrudstve, og en tredje er hvidvasker. Hvis en komponent af det, de foretager sig, involverer et fremmed land, bliver de transnationale organiserede kriminelle!"¹⁵

Nogle har rettet kritik mod tvetydigheden af begreber som organiseret kriminalitet og den måde, de påvirker politikken. Deres observation er, at organiseret kriminalitet kunne være en kriminel handling, som to eller flere personer samarbejder om, selvom det kun er ved en enkelt lejlighed.¹⁶ Rådets rammeafgørelse fra 2008 indeholdt faktisk ikke en definition af organiseret kriminalitet, men definerede i stedet en organiseret kriminel gruppe, hvilket ikke udgør andet end et samarbejde mellem mindst to personer i en kriminel aktivitet.¹⁷ Nogle kritikere beklager den negative effekt af den konceptuelle vaghed på organiseret kriminalitetspolitik, idet de siger, at den har skabt et "bredt spillefelt for både politiske beslutningstagere og virksomheder til at forfølge deres egen dagsorden."¹⁸

Cyberkriminalitet illustrerer meget godt, hvordan terminologierne for organiseret, alvorlig og international kriminalitet krydser hinanden og ikke entydigt kan anvendes på bestemte kriminalitetsfænomener. Cyberkriminalitet varierer enormt med hensyn til den skade, de forårsager og dermed alvor. Sammenlign for eksempel en malware-infektion, narkohandel på det mørke internet og cyberangreb af kritisk infrastruktur. Cyberkriminelle kan handle alene, være en del af en organisation eller tilbyde deres tjenester til organiserede kriminelle grupper.¹⁹ Ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af cyberkriminalitet ligger hos mange aktører, lige fra specialiseret international retshåndhævelse til små virksomheder og private internetbrugere, der bør beskytte deres enheder.²⁰ På en måde har internettet og folks beherskelse af internetteknologi endda ændret organiseringen af kriminalitet: hvor der traditionelt var behov for et vist niveau af struktur og organisation for at kunne begå sofistikeret kriminalitet, begås cyberkriminalitet og cyberafhængig kriminalitet i stigende grad af små og meget løse netværker.²¹

INTERNATIONAL ORGANISERET KRIMINALITET – INTERNATIONALE ORGANISEREDE LØSNINGER?

International organiseret kriminalitet er ikke noget, som lokale, og heller ikke nationale, aktører kan håndtere på egen hånd. Det kræver en international, samordnet indsats for at forstyrre og forhindre internationale kriminelle operationer og organisationer med succes. I sådanne internationale samarbejder er udveksling af information og adgang til information nøglen. I Europa er dataudvekslingssystemer som Schengen Information System (SIS) og samarbejdsplatforme som European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats (EMPACT) centrale i kampen mod alvorlig og organiseret international kriminalitet.²²

Det betyder dog ikke, at lokale aktører ikke har en rolle at spille i kampen mod organiseret kriminalitet. Der er en vis spænding mellem de prioriteter EU's politikcyklus har fastsat for alvorlig og organiseret kriminalitet på den ene side og lokale prioriteter på den anden. Det er en almindelig opfattelse, at organiseret kriminalitet er international og bedst håndteres af nationale eller internationale strategiske aktører på højt niveau, hvorimod lokale aktører bør fokusere på lokal ikke-organiseret kriminalitet.²³ Ofte uden grundlag i fakta har politiske beslutningstagere i lang tid længe fremsat påstande om den organiserede kriminalitets særlige karakter og den stadigt voksende trussel fra den, hvilket har ført til den udbredte opfattelse, at "ekstraordinære kriminelle trusler skal mødes med ekstraordinære foranstaltninger."²⁴ Lokale aktører har på sin side nogle gange været tøvende med at tage ejerskab i kampen mod alvorlig og organiseret kriminalitet.²⁵ Der er dog flere grunde til, at denne kriminalitet også bør angribes af lokale og regionale aktører, som kan bidrage væsentligt til bekæmpelsen af den. Lad os se på de to vigtigste grunde.

1. GRUND:

IKKE AL ALVORLIG OG ORGANISERET KRIMINALITET ER INTERNATIONAL

Hvis vi betragter organiseret kriminalitet som den bevidste kriminelle aktivitet, der kræver samarbejde mellem flere gerningsmænd, er ikke al organiseret kriminalitet nødvendigvis international. Europol's seneste SOCTA estimerer, at 65 % af alle organiserede kriminelle grupper (OCG) består af medlemmer af forskellige nationaliteter, hvilket betyder, at den resterende tredjedel består af medlemmer med samme nationalitet.²⁶ I henhold til den samme rapport er mere end 70 % af de kriminelle grupper aktive i mere end tre lande²⁷, med andre ord er godt en fjerdedel af grupperne aktive i kun et eller to lande.

Det ser måske ikke ud som so meget, men Europol's fokus er naturligvis primært på international kriminalitet. Det er ikke svært at tænke på eksempler på organiserede kriminelle grupper, hvis aktiviteter er begrænset til ét land eller et endnu mindre område. Tænk på gadebander og ungdomsbander. En vigtig tendens indenfor EU er fragmenteringen af de organiserede kriminelle grupper, hvilket fører til en stigning i antallet af grupper. Disse mindre grupper tager i stigende grad form af gadebander, som kontrollerer et bestemt og relativt lille forstads- eller byområde og rekrutterer fra befolkningen i dette område.²⁸ Selvfølgelig har de forbindelser til international kriminalitet, men deres profil er først og fremmest lokal. Således er gadebander ofte involveret i handel med stoffer, og de kontrollerer de lokale narkomarkeder, men andre organiserede kriminelle grupper er ansvarlige for forsyningerne.²⁹ Nogle har endda hævdet, at al organiseret kriminalitet grundlæggende er lokal, i den forstand, at organiseret kriminalitet opstår fra lokale handelsforbindelser, som er afhængige af fælles lokale interesser.³⁰ At have tilstrækkelig opmærksomhed på lokal organiseret kriminalitet har den fordel, at det er med til at flytte fokus fra at jage undvigende internationale aktører til at forhindre lokal rekruttering og beskytte ofre og bydele.³¹

Reduktion af organiseret kriminalitets påvirkning i lokalsamfund

Den fremherskende håndhævelsescentrerede tilgang til organiseret kriminalitet fastholder ideen om international kriminalitet på højt niveau, fordi den fokuserer på netop den slags kriminalitet. En græsrodstilgang, der tager udgangspunkt i lokal skade, vil dog afsløre, at organiseret kriminalitet ofte er udpræget lokal.

I Storbritannien gik et hold på seks forskere netop ind på græsrodsplan i tre bydele i to byer.³² De identificerede i alt femten organiserede kriminelle grupper og urbane gadebänder. Da grupperne var identificeret, kunne multimetodeundersøgelser kortlægge gruppernes aktiviteter, deres organisation, rekrutteringsmekanismer og hvordan alt det relaterer til politikker for kriminalitetskontrol.

Størstedelen af gruppemedlemmerne var født og opvokset i den by, hvor de opererede. De fleste af dem boede i det kvarter, hvor de var aktive, og havde en tendens til at hænge rundt der som en måde at udøve kontrol på. Rekruttering, ofte gennem kriminel udnyttelse, var for det meste lokal. Kvinder og piger, der blev udnyttet af de grupper, der var aktive i seksuel udnyttelse, blev fundet lokalt, men også udenfor. Alt i alt var lokale fysiske og sociale rammer vigtige afgørende faktorer for lokal organiseret kriminalitet.

Forskerne konkluderede med, at disse problemer med lokal organiseret kriminalitet kræver en lokal indgriben fra flere instanser, og den skal bygge på lokal efterretning.

Hele forskningsrapporten er tilgængelig her: <https://www.police-foundation.org.uk/publication/reducing-impact-organised-crime-local-communities/>

2. GRUND:

AL ORGANISERET KRIMINALITET HAR LOKAL INDFLYDELSE OG ER AFHÆNGIG AF LOKALE FORHOLD

Al organiseret kriminalitet, uanset om den er international eller ej, manifesterer sig i sidste ende lokalt. For eksempel er et laboratorium for syntetiske stoffer placeret et bestemt sted, det tager strøm fra en bestemt virksomhed, det dumper dets giftige affald et bestemt sted og skaber risici for samfundet (kemisk eller brand).³³ Narkotikahandelen er bundet til bestemte steder, hvor den har dybtgående effekt: øgede niveauer af vold, stofmisbrug, frygt for kriminalitet og andre gener, såsom kasserede nåle.³⁴ Så selvom de forskellige led i processen (produktion, handel, salg) finder sted i forskellige lande, har de hver især en markant lokal indflydelse. På samme måde kan ofrene for international menneskehandel arbejde i en lokal bilvask.³⁵ Det kan også ske, at organiserede kriminelle grupper hvidvasker deres udbytte i forskellige lande, men der er en god chance for, at en væsentlig del af indtægten stammer fra lokale kriminelle aktiviteter.³⁶

Den lokale dimension af organiseret kriminalitet rækker dog længere end den umiddelbare virkning af de kriminelle handlinger. Det er vigtigt for organiseret kriminalitet at komme i kontakt med andre lovovertrædere og indgå en aftale om at samarbejde. Denne proces afhænger af den lokale kontekst, både med hensyn til den type steder, hvor lovovertrædere mødes (samlingssteder for gerningsmænd³⁷) og med hensyn til de sociale bånd, der hjælper lovovertrædere med at møde medforbrydere, og som skaber muligheder for kriminalitet (struktur for sociale muligheder³⁸). Andre aspekter i den lokale kontekst kan også give organiseret kriminalitet nye muligheder eller kan hæmme den: den juridiske, økonomiske, retsvidenskabelige og også geografiske kontekst, som kriminelle grupper er aktive i, bestemmer deres adgang til forsyninger, deres chancer for succesfuld markedsføring af ulovlige varer og tjenester, deres muligheder for at geninvestere gevinster samt sandsynligheden for at slippe af sted med det hele. Man har f.eks. set, at narkotikahandelen i EU varierer betydeligt fra land til land, og endda inden for landene. Handel og brug af cannabisharpiks (hash) er den højeste i Spanien, hvor marokkanske produkter kommer ind i EU, og salget af smuglervarer er generelt højere i områder med lavere indkomst.³⁹ Endelig er OCG'er "kulturelt og kognitivt indlejret i den lokale kultur",⁴⁰ hvis værdisystem danner baggrunden for transmissionen af kriminalitet og rekruttering fra generation til generation.⁴¹

LOKAL INDSATS MOD ALVORLIG OG ORGANISERET KRIMINALITET

Af alt det ovenstående bør det fremgå, at lokale aktører kan og bør spille en rolle i kampen mod alvorlig og organiseret kriminalitet. De har en egeninteresse i at bekæmpe *deres* organiserede kriminalitet, da de kan opleve øget grad af viktimsisering, rekruttering, vold og gener relateret til den organiserede kriminalitet samt øget frygt for kriminalitet.

Centralisering af organiserede reaktioner på kriminalitet på nationalt eller endda internationalt plan har ført til forbedret samarbejde i retshåndhævelsen på tværs af grænser, men den forebyggende og beskyttende effekt af denne centraliserede retshåndhævelse er begrænset. Højt profilerede top-down-strategier, såsom follow-the-money-strategier og kingpin-anholdelser, lever ikke op til deres løfter, og som et resultat forbliver illegale markeder stort set upåvirkede af dem (eller har i det mindste tilpasset sig).⁴² Lokalt politi og myndigheder er godt rustet til at vurdere og kortlægge lokale ulovlige markeder og skader på grund af organiseret kriminalitet, men lokal efterretning går ofte tabt i den "informations-tsunami", som internationalt samarbejde og informationsudveksling har medført.⁴³

Effektiv kriminalitetsforebyggelse afhænger af detaljerede analyser af problemer med kriminalitet, af den slags som kun lokale aktører kan lave.⁴⁴ Derfor bør lokale erfaringer og lokal efterretning spille en nøglerolle i kampen mod organiseret kriminalitet.⁴⁵

Sofielund-tilgangen

Sofielund-tilgangen er et glimrende eksempel på et samfundsaseret forbyggelsesinitiativ mod organiseret kriminalitet, hvor mange aktører er aktive. Programmet angriber den alvorlige kriminalitet i Sofielund-kvarteret i Malmø, primært den åbne narkotikahandel, men også de andre problemer i kølvandet af den, såsom (våben)vold og offentlig gener.

Sofielund-tilgangen omfatter en bred vifte af aktiviteter fra lokale aktører og interessenter, herunder en lokal fodboldklub, en lejerforening, virksomheder og lokale myndigheder såsom byplanlægningsafdelingen og byens politi. Samarbejdet mellem de mange aktører har form af et netværkssamarbejde modelleret efter modellen forretningsforbedringsdistrikt (BID (business improvement districts)). Konkrete initiativer omfatter en række situationsbestemte foranstaltninger, såsom øget patruljering og CCTV-overvågning, sideløbende med en række sociale forebyggende initiativer rettet mod de unge, som de organiserede kriminelle rekrutterer eller udnytter.

Forskere har overvåget og evalueret tilgangen. De observerede et markant fald i både kriminalitet og følelsen af utryghed i området.

Sofielund-tilgangen vandt 2019 European Crime Prevention Award.

For mere information om Sofielund-tilgangen, se <https://eucpn.org/document/sofielund-approach>

Derudover bør de lokale myndigheder spille en aktiv rolle i at forstyrre og forebygge organiseret kriminalitet. Samfundsforebyggelse og udviklingsforebyggelse, som pr. definition er lokale, er vigtige søjler i kampen mod organiseret kriminalitet. De er med til at reducere rekruttering til organiseret kriminalitet, øge lokalsamfundets modstandsdygtighed over for skader og viktimsisering og levere information til effektive politiindgreb (f.eks. gennem hotlines).⁴⁶

En måde, som lokale aktører og ikke-retshåndhævende nationale myndigheder kan gribe ind på, er den administrative tilgang.⁴⁷ Det er blevet defineret som "en måde at forebygge og tackle misbrug af den lovlige infrastruktur gennem samarbejde med flere aktører ved at dele information og træffe foranstaltninger for at skabe barrierer."⁴⁸ Ikke alene genereres meget af den relevante information på lokalt plan, men lokale myndigheder bør også spille en nøglerolle i at udforme og koordinere initiativer.

Lokale (og nationale) myndigheder kan bruge deres reguleringsbeføjelser til at hæmme organiseret kriminalitet. Det kan gøres på mange måder. Et klassisk eksempel er afvisningen af en licens til at åbne en virksomhed (en bar, en massagesalon, en restaurant) eller til at sælge alkohol på et sted, der ville tjene som front for en kriminel operation. Inspektioner såsom arbejdstilsyn, fødevarerkontroller og brandinspektioner er et andet værktøj, der kan bruges til at forstyrre kriminelle aktiviteter.⁴⁹ Organiseret kriminalitet er ofte afhængig af lokale forhold, og det er op til de lokale myndigheder at gøre noget ved det.⁵⁰

De lokale myndigheder har også et godt grundlag til at koordinere indsatsen mod organiseret kriminalitet. Samfundsaseret indsats kræver bidrag fra forskellige lokale aktører (f.eks. skoler, socialt arbejde, lokalt politi), borgere og virksomheder. Samfundsforebyggelse er vigtig, fordi den har potentialet til at reducere rekrutteringen ind i organiseret kriminalitet.⁵¹ At tage ledelse i dette samarbejde og tilpasse det til de forskellige aktørers administrative interventioner samt (nationale) politi- og anklagemyndigheders aktiviteter kunne være en rolle for lokale myndigheder. De er bekvemt placeret midt i det hele, og de er normalt fortrolige med den måde problemerne med organiseret kriminalitet forekommer i deres miljø. Men selv i tilgange, der ikke er koordineret på lokalt plan, er lokal medvirken ofte en forudsætning for succes. I de EU-dækkende kampagner, som dem EUCPN kører inden for rammerne af EMPACT, tager nationale og lokale aktører sig meget af selve formidlingen af kampagnematerialet.

KONKLUSION

Organiseret kriminalitet er integreret i alvorlig og international kriminalitet. Den fremherskende opfattelse af "international organiseret kriminalitet" har løftet organiseret kriminalitet op på nationalt eller internationalt niveau, hvor det bliver fokus for overvejende håndhævelsesorienterede politikker. Ikke al alvorlig og organiseret kriminalitet er dog international. Men det, som måske er vigtigere, er, at alt organiseret kriminalitet har lokal indflydelse i form af skader og rekruttering. Det bedste svar på alvorlig og organiseret kriminalitet er derfor en integreret tilgang, der kombinerer både reaktiv politivirksomhed og forebyggelse, og hvor internationale, nationale og lokale aktører gør deres del. De lokale myndigheder har faktisk en rolle at spille i kampen mod organiseret kriminalitet. De er i en privilegeret position, hvor de kan supplere håndhævelsesbaseret politik med en forebyggende og beskyttende tilgang. De lokale myndigheder råder ofte over nøgleoplysninger om problemer med organiseret kriminalitet. De er også i en ideel position til at administrere partnerskaber med flere aktører. Som sådan har de potentialet til at reducere rekrutteringen såvel som de meget håndgribelige skadevirkninger af organiseret kriminalitet i lokalsamfund.

Slutnoter

- 1 United Nations, UNTOC: Convention against Transnational Organized Crime, New York, 2000, https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVI-II-12&chapter=18&clang=_en.
- 2 Council of the European Union, Action Plan to Combat Organized Crime, Brussels, 28 Apr. 1997, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:51997XG0815>.
- 3 Council of the European Union, 2008/841/JHA: Council Framework Decision on the Fight against Organised Crime, Brussels, 2008, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008F0841>.
- 4 Council of the European Union, Council conclusions 15358/10: The Creation and Implementation of a EU Policy Cycle for Organised Crime and Serious International Crime, Brussels, 2010; Europol, EU Policy Cycle - Empact, <https://www.europol.europa.eu/empact> (Accessed 9 Apr. 2020).
- 5 P.C. van Duyne and T. Vander Beken, The Incantations of the EU Organised Crime Policy Making, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 261-81, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9153-1>.
- 6 Council of the European Union, 9935/16: Council Conclusions on the Administrative Approach to Prevent and Fight Serious and Organised Crime, Brussels, 2016. The network is the European Network on the Administrative Approach to Tackle Serious and Organised Crime (ENAA): <https://administrative-approach.eu>.
- 7 European Commission, COM(2021) 170 final: EU Strategy to Tackle Organised Crime 2021-2025, Brussels, 2021.
- 8 L. Paoli and T. Vander Beken, Organized Crime: A Contested Concept, in: L. Paoli (Ed.), *The Oxford Handbook of Organized Crime*, Oxford: Oxford University Press, 2014, 13-31.
- 9 F.E. Hagan, "Organized Crime" and "Organized Crime": Indeterminate Problems of Definition, *Trends in Organized Crime* 9:4 (2006), 127-37, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-006-1017-4>.
- 10 N. Dorn, The End of Organised Crime in the European Union, *Crime, Law and Social Change* 51:2 (2009), 283-95, <https://dx.doi.org/10.1007/s10611-008-9156-y>; L. Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 22:1 (2014), 1-12, <https://dx.doi.org/10.1163/15718174-22012036>.
- 11 Europol, EU Serious and Organised Crime Threat Assessment, The Hague: European Police Office, 2013, 43, <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/eu-serious-and-organised-crime-threat-assessment-socta-2013>.
- 12 M. Levi and M. Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime: An Evidence-Based Critique, *Crime, Law & Social Change* 41 (2004), 399.
- 13 Council of the European Union, 2009/371/JHA: Establishing the European Police Office (Europol), Brussels, 2009, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex:32009D0371>; European Parliament and Council of the European Union, Regulation on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol), Brussels, 11 May 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32016R0794>.
- 14 COM(2021) 170 final.
- 15 M. Levi, The Organization of Serious Crimes for Gain, in: M. Maguire, R. Morgan, and R. Reiner (Eds.), *The Oxford Handbook of Criminology*, Oxford: Oxford University Press, 2012, 597-8.
- 16 Ibid.; Paoli, How to Tackle (Organized) Crime in Europe? The EU Policy Cycle on Serious and Organized Crime and the New Emphasis on Harm, 3; H. Carrapico, Analysing the European Union's Responses to Organized Crime through Different Securitization Lenses, *European Security* 23:4 (2014), 611, <https://dx.doi.org/10.1080/09662839.2014.949248>.
- 17 2008/841/JHA, Art. 1.
- 18 J. Janssens and A. De Vos, European Union: Organised Crime Policies, Politics and the EU, in: F. Allum and S. Gilmour (Eds.), *Handbook of Organised Crime and Politics*, Cheltenham: Edward Elgar Publishing, 2019, 437-54.
- 19 R. Leukfeldt (Ed.), *Research Agenda: The Human Factor in Cybercrime and Cybersecurity*, The Hague: Eleven International Publishing, 2017, chapters 4 and 5.
- 20 Ibid., chapter 7.
- 21 A. Lavorgna, Organised Crime Goes Online: Realities and Challenges, *Journal of Money Laundering Control* 18:2 (2015), 158, <https://dx.doi.org/10.1108/JMLC-10-2014-0035>.
- 22 Jf. COM(2021) 170 final.
- 23 Jf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 402.
- 24 H.-J. Albrecht, Police, Policing and Organised Crime: Lessons from Organised Crime Research, *European Police Science and Research Bulletin* special conference issue nr. 2 (2017), 2009, <https://dx.doi.org/10.2825/13491>.
- 25 R. Crocker, S. Webb, M. Skidmore et al., Tackling Local Organised Crime Groups: Lessons from Research in Two UK Cities, *Trends in Organized Crime* 22:4 (2019), 443, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-018-9335-x>.
- 26 Europol, European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment: A Corrupting Influence, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2021, 19, <https://dx.doi.org/10.2813/02362>.
- 27 Ibid.
- 28 M. Riccardi, Soc Infiltration in Europe: An Overview, in: E.U. Savona and M. Riccardi (Eds.), *Mapping the Risk of Serious and Organised Crime Infiltration in Europe*, Milan: Transcrime, 2018, 55-6.
- 29 Jf. Home Office, Working with Young People to Prevent Involvement in Serious and Organised Crime, Practitioner toolkit, London: Home Office, 2021, 4, <https://www.gov.uk/government/publications/help-young-people-avoid-involvement-in-serious-and-organised-crime>; R. McLean, J.A. Densley, and R. Deuchar, Situating Gangs within Scotland's illegal Drugmarket(S), *Trends in Organized Crime* 21 (2018), 147-71, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-017-9328-1>.
- 30 D. Hobbs, Going Down the Glocal: The Local Context of Organised Crime, *The Howard Journal of Criminal Justice* 37:4 (1998), 407-22, <https://doi.org/10.1111/1468-2311.00109>.
- 31 Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.
- 32 Ibid., 433-49. For a full research report, see R. Crocker, S. Webb, S. Garner et al., The Impact of Organised Crime in Local Communities, London: The Police Foundation, 2017, https://www.police-foundation.org.uk/2017/wp-content/uploads/2017/10/oc_in_local_communities_final.pdf.
- 33 EMCDDA and Europol, EU Drug Markets Report, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2019, 18 and 24.
- 34 R. Lupton, A. Wilson, T. May et al., A Rock and a Hard Place: Drug Markets in Deprived Neighbourhoods, London: Home Office, 2002.
- 35 P. Villettaz, M. Killias, and I. Zoder, The Effects of Custodial Vs. Non-Custodial Sentences on Re-Offending: A Systematic Review of the State of Knowledge, *Campbell Systematic Reviews* 2:1 (2006), especially the "Donut" case study, <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2006.13>.
- 36 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 401.
- 37 M. Felson, The Process of Co-Offending, *Crime Prevention Studies* 16 (2003), 149-68; M. Felson, The Ecosystem for Organized Crime, HEUNI Papers No. 26, Helsinki: HEUNI, 2006, 9-10.
- 38 E.R. Kleemans and C.J. de Poot, Criminal Careers in Organized Crime and Social Opportunity Structure, *European Journal of Criminology* 5(1) (2008), 69-98, <https://dx.doi.org/10.1177/1477370807084225>.

- 39 von Lampe, *Organized Crime in Europe*, 9.
- 40 A. Sergi and L. Storti, Shaping Space: A Conceptual Framework on the Connections between Organised Crime Groups and Territories, *Trends in Organized Crime* (2021), 138, <https://dx.doi.org/10.1007/s12117-021-09415-0>.
- 41 A. Sergi, Widening the Antimafia Net: Child Protection and the Socio-Cultural Transmission of Mafia Behaviours in Calabria, *Youth Justice* 18:2 (2018), 149-68, <https://dx.doi.org/10.1177/1473225418791420>; European Crime Prevention Network, Family-Based Crime: Background and Theory of Prevention, Part of the Toolbox on Family-Based Crime, Brussels: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox-familybasedcrime>.
- 42 C. Atkinson, S. Mackenzie, and N. Hamilton-smith, A Systematic Review of the Effectiveness of Asset-Focussed Interventions against Organised Crime, What Works: Crime Reduction Systematic Review Series No. 9, UK: College of Policing, 2017, https://whatworks.college.police.uk/Research/Systematic_Review_Series/Pages/default.aspx; J.M. Lindo and M. Padilla-Romo, Kingpin Approaches to Fighting Crime and Community Violence: Evidence from Mexico's Drug War, *Journal of Health Economics* 58 (2018), 253-68, <https://dx.doi.org/10.1016/j.jhealeco.2018.02.002>; B. Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice: Mediators' Experiences from Norway and Finland, *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention* 11:1 (2010), 210, <https://dx.doi.org/10.1080/14043851003616204>.
- 43 Council of the European Union, 11657/08: Freedom, Security, Privacy: European Home Affairs in an Open World - Report of the Informal High-Level Advisory Group on the Future of European Home Affairs Policy ("the Future Group"), Brussels, 2008; Cf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 403.
- 44 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 408; Crocker et al., Tackling Local Organised Crime Groups, 443.f
- 45 Albrecht, Multicultural Challenges for Restorative Justice, 216.
- 46 Jf. Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 411-3.
- 47 Angående den administrative tilgang, se de ressourcer som European Network on the Administrative Approach har stillet til rådighed (<https://administrativeapproach.eu/>), including the Third EU Handbook on the Administrative Approach in the European Union, Brussels: ENAA, 2020, <https://administrativeapproach.eu/publications/third-eu-handbook>.
- 48 Ibid., 7.
- 49 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 413.
- 50 En illustration af den organiserede kriminalitets afhængighed af lokale forhold, se E.U. Savona, Infiltration of the Public Construction Industry by Italian Organised Crime, in: K. Bullock, R.V. Clarke, and N. Tilley (Eds.), *Situational Prevention of Organised Crimes*, Portland: Willan Publishing, 2010.
- 51 Levi and Maguire, Reducing and Preventing Organised Crime, 411-2.

Citater

EUCPN (2021). Mytbuster: Kampen mod alvorlig og organiseret kriminalitet: Internationalt samarbejde eller lokale tilgange? Bruxelles: EUCPN.

Juridisk meddelelse

Indholdet af denne publikation afspejler ikke nødvendigvis den officielle holdning fra en EU-medlemsstat eller etagentur eller institution i Den Europæiske Union eller De Europæiske Fællesskaber.

Forfattere/redaktører

Stijn Aerts, forskningsmedarbejder, EUCPN-sekretariatet.

Del af projektet 'Det Europæiske Kriminalpræventive Net og Europæisk netværk om den administrative tilgang Secretariat – EUCPN Secretariat' - EUCPN Sekretariat, Oktober 2021, Bruxelles. Med finansiel støtte fra Den Europæiske Unions program til forebyggelse af og bekæmpelse af kriminalitet. Europa-Kommissionen – Generaldirektorat for Indre Anliggender

Kontakt: www.eucpn.org